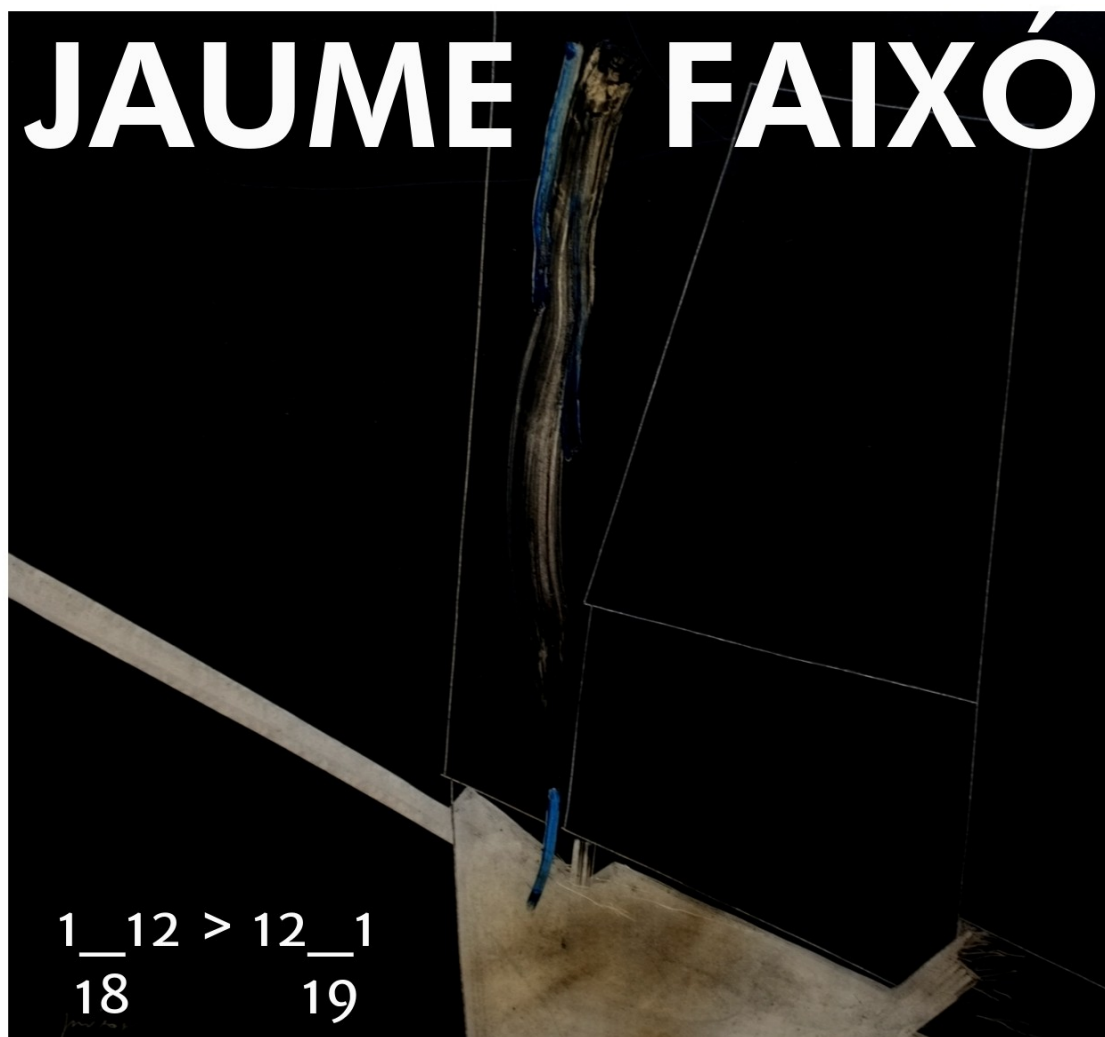

NOTA DE PREMSA

eL cAoS i L'oRDRe dE

JAUME FAIXÓ

Exposició:

EL CAOS I L'ORDRE DE JAUME FAIXÓ

1.12.18 > 12.1.19

Inauguració:

Dissabte 1 de desembre a les 19:00 h.

Contacte:

Richard van der AA

(+34) 665 287 961

galeriarichardvanderaa@gmail.com

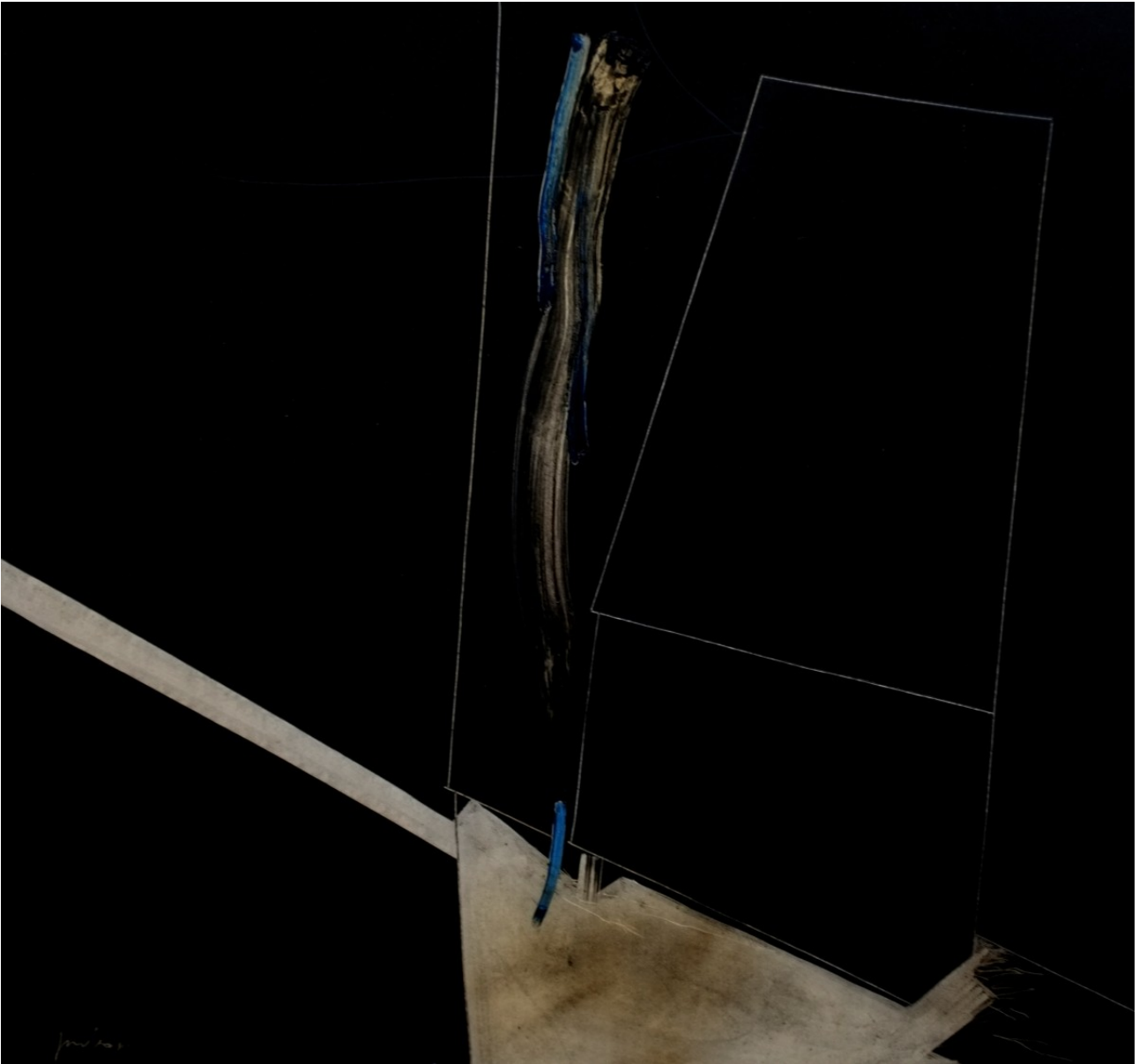
GALERIA RICHARD VANDERAA

Els mesos de març i abril de 2017, la GALERIA RICHARD VANDERAA (llavors sota el nom de Galeria Jecsalis) va presentar a Sant Feliu de Guíxols una selecció d'obra de Jaume Faixó corresponent a l'etapa d'abstracció més pura d'aquest singular artista gironí. Enguany, a Girona, en torna a mostrar aquest cop tota l'evolució des de la primera abstracció, més moderada, passant per l'abstracció pura i arribant a d'altres terrenys més expressius. I ho fa coincidint amb el vintè aniversari de la seva mort.

La galeria, que representa el llegat artístic de Faixó, vol posar en valor ja no només la seva obra més radicalment geomètrica, estil pel qual no amaga la predilecció, sinó la major part de la seva trajectòria, tant autèntica i coherent com viva i inquieta. A Faixó el caracteritza una tècnica molt particular en la qual partia d'una làmina blanca que ennegria amb fum. Amb una eina tallant, i a mà alçada, feia les línies incidint en la superfície, i les formes blanques les aconseguia rasant amb diversos utensilis fins que es revelava el color blanc de la làmina sota el negre del fum. Així és com podem apreciar un negre intens i alhora de textura sedosa en els seus quadres. Però, més enllà de les qualitats materials de la tècnica, el procés de creació és d'una pulcritud només aconseguida per un treball lent, que com ell mateix havia explicat no està prèviament condicionat per la recerca d'unes formes concretes sinó que es desenvolupa lliurement durant la seva execució, pas a pas. Podríem dir que es tracta d'un diàleg entre l'artista i la superfície, buscant la forma i el volum mitjançant la pròpia incisió i acció sobre la mateixa.

Es pot observar, després de la primera etapa de caire més figuratiu, una primera capbussada a l'abstracció geomètrica que ja anuncia el to formal i cromàtic que tindrà el seu treball al llarg de més de deu anys. Aquest període mostra la necessitat ordenadora de Jaume Faixó, el seu desig d'estructurar més enllà de representar; serà aquest el que el durà a l'abstracció més pura, que no abandonarà fins ben entrada la dècada de 1980. No podem dir que el pintor abandoni l'ordre, però sí que el reinterpreta amb una renovadora llibertat, introdueix alguns colors i formes que suavitzen el seu propi cànon i que semblen contenir una pulsio figurativa que mai no emergeix del tot. Semblaria que Faixó descobria una necessitat expressiva que no havia arribat mai a explorar. Fins i tot, algunes de les seves peces tardanes s'apropen a l'informalisme, a una expressió més gestual que resulta insòlita a aquelles alçades d'un recorregut estilístic marcat per la geometria i, si més no, amb la línia com a protagonista de les seves composicions.

No obstant això, aquesta vessant més caòtica segueix contenint l'empremta de Faixó, la seva simplificació cromàtica i la seva capacitat d'estructurar la superfície, ja fos amb línia o sense. I és aquest reconeixement de la seva mà, del seu esperit insistent i precís, el que configura la solidesa de l'obra. A més, en l'atípic viatge de la geometria a la gestualitat, s'endevina l'autenticitat de les seves derives artístiques que ens fan descartar una simple adopció dels corrents dominants de l'entorn. El seu és un treball íntim, profundament arrelat a la seva relació amb els materials i les superfícies, que segueix impulsos més intuïtius que racionals i que donen com a resultat aquest esplèndid univers de negres, blancs, colors primaris i volums d'una força magnètica inexplicable.

- Alexandre Roa Casellas, crític d'art